

РЕШЕНИЕ

№ 1081

гр. София, 10.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 13.12.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **10680** по описа за **2024** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на А. Т. М., ЕГН [ЕГН] чрез пълномощника си адв.Д. срещу Решение

№ 4158/14.09.2024 г., постановено по АНД № 3736/2024 г. по описа на Софийски районен съд, 10-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 11-01-910/2023/06.02.2024 г., издадено от Директора на Агенцията за държавна финансова инспекция, с което на основание чл. 254, ал. 2, вр. ал. 1, вр. чл. 261, ал. 2 от Закона за обществените поръчки (обн. ДВ бр. 13/16.02.2016 г., в сила от 15.04.2016 г., доп. ДВ бр. 23/14.03.2020г.) и Заповед № ЗМФ-454 от 21.06.2023 г. на Министъра на финансите на А. Т. М. е наложена „глоба“ в размер на 5000 лв. за нарушение на чл. 112, ал. 6 от Закона за обществените поръчки (обн. ДВ бр. 13/16.02.2016 г., в сила от 15.04.2016 г., доп. ДВ бр. 23/14.03.2020 г.).

В жалбата са развити съображения, че съдът неправилно е приложил материалния закон, като е допуснал съществено нарушение на съдопроизводствените правила след като не се е произнесъл по всички изложени в жалбата основания за порочност на оспорения АА. Изложени са аргументи за неправилно квалификация на

административното нарушение по чл. 112, ал. 8 вместо чл. 1112, ал. 6 от ЗОП. Счита, че направилно касатора е санкциониран за едно и също нещо два пъти. Твърди се, че това, че посоченото лице е определено да организира и възлага обществени поръчки, не го прави възложител. Твърди се, че касатора не е субект на административнонаказателната отговорност по чл. 259 ЗОП. Като самостоятелно основание за отмяна на въззивното решение, а и на наказателното постановление, предмет на съдебен контрол, е посочено наличието на основания за приложение на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. Така е мотивирано искане за отмяна на въззивното решение и наказателното постановление. Претендира разноски.

В съдебно заседание, касаторът се представлява от адв. Д., която поддържа касационната жалба и моли да бъде отменено НП.

Ответникът – Агенция за държавна финансова инспекция, чрез процесуалния си представител гл. юрк. Т. Я. в писмени бележки, излага доводи за неоснователност и недоказаност на касационната жалба, съответно за правилност и законосъобразност на оспорения съдебен акт. Моли същия да бъде потвърден. Прави възражение за прекомерност. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът, редовно призован, представлява се от юрк. Я., която моли да бъде отхвърлена касационната жалба, съответно излага доводи, че решението на СРС е правилно.

Представителят на Софийска градска прокуратура, дава заключение, че касационната жалба е основателна и доказана.

Административен съд - София-град, XI касационен състав, като взе предвид наведените в касационната жалба доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл. 211, ал. 1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

От събраните и проверени в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства СРС е приел за установено следното от фактическа страна:

С обжалвания съдебен акт съдът е потвърдил Наказателно постановление № 11-01-910/2023/06.02.2024 г., издадено от Директора на Агенцията за държавна финансова инспекция, с което на основание чл. 254, ал. 2, вр. ал. 1, вр. чл. 261, ал. 2 от Закона за обществените поръчки (обн. ДВ бр. 13/16.02.2016 г., в сила от 15.04.2016 г., доп. ДВ бр. 23/14.03.2020г.) и Заповед № ЗМФ-454 от 21.06.2023г. на Министъра на финансите на А. Т. М. е наложена „глоба“ в размер на 5000 лв. за нарушение на чл. 112, ал. 6 от Закона за обществените поръчки (обн. ДВ бр. 13/16.02.2016 г., в сила от 15.04.2016 г., доп. ДВ бр. 23/14.03.2020 г.).

За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл. 283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че съставеният АУАН № 11-00-910/10.08.2023 г. и издаденото въз основа на него НП № 11-01-910-2023/06.02.2024 г. са изцяло в съответствие с процесуалния и материалния закон; отговарят на изискванията на чл. 42, респ. чл. 57 от ЗАНН. Приел е, че същите отговарят на изискванията на чл. 42, ал. 1, т. 4 ЗАНН и чл. 57, ал. 1, т. 4 и т. 5 ЗАНН - съдържат описание на нарушението, мястото и датата на извършването му, и изчерпателно посочване на доказателствата, въз основа на които е установено, като посредством същите фактическата обстановка се изяснява безспорно. Обстоятелствата, очертаващи извършването на нарушението, са ясно и точно конкретизирани и позволяват да се разбере в какво се изразява то, като е налице и съответствие между фактическото му описание и правната квалификация.

Съдът от установените по делото писмени и гласни доказателства е установил, че с Решение № РД-16-180 от 02.12.2020 г. А. М. - Главен секретар на ММС и възложител по смисъла на чл. 7, ал. 1 от ЗОП на основание Заповед № РД-09-334 от 26.05.2017 г. на Министъра на младежта и спорта е определил за изпълнител на обществената поръчка с предмет : „И. за изграждане на физкултурен салон по типов проект към Средно училище за изучаване на чужди езици „Св. К. О.“, [населено място]“ – ДЗЗД „Г. – СКО Б.“. Това Решение за определянето на изпълнител на обществена поръчка е било изпратено до участниците в процедурата на 02.12.2020 г. чрез ЦАИС ЕОП, поради което съдът е направил извод, че договорът за възлагане на обществена поръчка с изпълнител ДЗЗД „Г. – СКО Б.“ е могъл да се сключи най-рано на 17.12.2020 г., при липса на жалба срещу Решението за определяне на изпълнител с № РД-16-180 от 02.12.2020 г. По делото безспорно е установено от въззивния съд, че на 11.12.2020 г. между ММС и ДЗЗД „Г. – СКО Б.“ е бил сключен Договор за възлагане на обществена поръчка № 23-00-101/11.12.2020 г. В тази връзка е направил извод, че от обективна страна е доказано извършено нарушение по чл. 112, ал. 6 от ЗОП на 11.12.2020 г., т. к. на същата дата е бил сключен Договор за възлагане на обществена поръчка без да е изтекъл 14-дневният срок от уведомяването на 02.12.2020 г. на заинтересованите участници за Решение № РД-16-180 от 02.12.2020 г., с което ДЗЗД „Г. – СКО Б.“ е бил определен за изпълнител на обществената поръчка.

От субективна страна, съдът е счел, че нарушението е извършено при пряка умишлена форма на вината, тъй като в качеството си на Главен секретар на ММС и възложител по смисъла на чл. 7, ал. 1 от ЗОП на основание Заповед № РД-09-334 от 26.05.2017 г. на ММС (доколкото именно като такъв е подписвал всички документи по конкретната обществена поръчка), така и това, че Решението за определяне на изпълнител по обществената поръчка е от 02.12.2020 г., а договорът за възлагане на обществената поръчка с определения изпълнител е подписан на 11.12.2020 г.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

По смисъла на чл. 220 от АПК съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в

преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материално-правни норми.

Решението на районния съд е валидно, допустимо и правилно.

Настоящата съдебна инстанция напълно подкрепя и споделя аргументите, мотивирали въззивния съд да потвърди наказателния акт, като при условията на чл. 221, ал. 2 от АПК препраща към тях, без да е необходимо същите да бъдат повторно излагани и преповтаряни.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК, поради което и на основание чл. 220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС, 10-ти състав.

Районният съд е изпълнил задължението си да събере всички относими, допустими и необходими доказателства за установяване на релевантните по делото факти. В хода на съдебното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила. От страна на въззивния съд е проведено съдебно следствие, в хода на което е извършено пълно изследване на всички факти и обстоятелства, които са от значение за правилното изясняване на случая. Нарушението е описано ясно, точно и конкретно. Настоящата инстанция констатира, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Установяването на административното нарушение и налагането на административно наказание са извършени от компетентните административни органи /чл. 261, ал. 1 и ал. 2 ЗОП/. Спазени са сроковете по чл. 261, ал. 1 ЗОП и чл. 34, ал. 3 от ЗАНН, както и срокът на абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от Наказателния кодекс.

Съдът е разпитал актосъставителя и правилно е приел, че дадените показания са вътрешно логични, последователни, звучащи достоверно и същите намират опора в кредитираните писмени доказателства, поради което същите правилно са били кредитирани от първата съдебна инстанция.

Съдът е приел, че наказателното постановление е правилно от материалноправна гледна точка.

По отношение на доводите в касационната жалба относно неправилна квалификация на административното нарушение по чл. 112, ал. 8 ЗОП, вместо по чл. 112, ал. 6 ЗОП, съдът счита същите са неоснователни и несъстоятелни.

Съгласно разпоредбата на чл. 112, ал. 6 от ЗОП възложителят сключва договора в едномесечен срок след влизането в сила на решението за определяне на изпълнител или на определението, с което е допуснато предварително изпълнение на това решение, но не преди изтичане на 14-дневен срок от уведомяването на заинтересованите кандидати и/или заинтересованите участници за решението за определяне на изпълнител.

Неоснователно е оплакването, че касаторът М. не е субект на

административнонаказателна отговорност. Настоящият касационен състав приема, че безспорно касаторът в качеството си на главен секретар на ММС е и възложител по смисъла на чл.7, ал.1 от ЗОП на основание Заповед № РД-09-334 от 26.05.2017 г. на министъра на младежта и спорта е осъществил състава на нарушение на чл. 112, ал. 6 от ЗОП. Извода не се променя с измененията на чл. 259 от ЗОП /ред.ДВ.бр.88 от 2023г./доколкото министърът е делегирал на касатора своите правомощия на възложител на обществени поръчки. В настоящия случай при издаване на наказателното постановление действително е допусната неточност, като не е направена връзка с разпоредбата на чл. 259 ЗОП. Тази неточност обаче не е от категорията на съществените, респ. не води до незаконосъобразност на санкционния акт само на това основание, тъй като не е ограничило правото на защита на нарушителя.

По делото безспорно е установено, че с Решение № РД-16-180 от 02.12.2020 г. А. М. - главен секретар на ММС, който се явява и възложител по смисъла на чл. 7, ал. 1 от ЗОП на основание Заповед № РД-09-334 от 26.05.2017 г. на министъра на младежта и спорта е обявил класирането на участниците в процедурата.

Решението за определяне на изпълнител е било изпратено до участниците в процедурата на 02.12.2020 г. чрез съобщение в сайта на АОП, от което се обосновава извод, че договорът за възлагане на обществена поръчка е могъл да се сключи най-рано на 17.12.2020 г., съответно при липса на жалба срещу решението за определяне на изпълнител. В тази връзка по делото са налице безспорни доказателства а и не се спори, че на 11.12.2020 г. между Министерство на младежта и спорта и „Г. – СКО Б.“ е бил сключен Договор за възлагане на обществена поръчка № 23-00-101/11.12.2020 г., което води до извод, че от обективна страна е доказано извършено нарушение по чл. 112, ал. 6 от ЗОП на 11.12.2020 г., тъй като на тази дата е бил сключен договор за възлагане на обществена поръчка без да е изтекъл 14-дневният срок от уведомяването на 02.12.2020 г. на заинтересованите участници за Решение № РД-16-180 от 02.12.2020 г., с което е бил определен изпълнителят на обществената поръчка.

Законосъобразно и в съответствие със задължителната съдебна практика с обжалваното решение е отказано приложението на чл. 28 от ЗАНН. Касае се за административно нарушение на просто извършване, доколкото фактическият му състав не включва настъпването на конкретни вредни последици. Размерът на наложената санкция е определен при спазване на изискванията в закона, а именно 2 на сто от стойността на сключения договор с включен ДДС - 845 940,00 лева, което се равнява на 16 918,80 лв., което надвишава предвидения максимум от 5 000 лева. Отчитайки по-високата обществена опасност на този вид административни нарушения законодателят е определил както вида, така и размера на санкцията, която е съответна и на конкретната степен на обществена опасност на административното нарушение, за което е санкциониран касаторът.

Въззивният съд е изложил подробни мотиви, към които на основание чл. 221,

ал. 2 АПК настоящата инстанция препраща и които не следва да бъдат преповтаряни.

Тъй като настоящият съдебен състав не стигна до фактически и правни изводи различни от тези на районния съд, то обжалваното решение, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора неоснователна е претенцията на касатора за разноски за настоящата инстанция.

При този изход на спора, съобразно разпоредбата на чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН на процесуалния представител на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, определено по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ във вр. чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ - в размер на 100 лева, заплащането на което следва да се възложи в тежест на касатора.

Воден от гореизложеното и на основание на чл. 221, ал. 1, ал. 2 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София - град, XI - ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4158/14.09.2024 г., постановено по АНД № 3736/2024 г. по описа на Софийски районен съд, 10-ти състав.

ОСЪЖДА А. Т. М., ЕГН[ЕИК], [населено място], [улица] № 83, вх. А, ет. 1, ап. 4 да заплати на Агенция за държавна финансова инспекция сумата от 100 (сто) лева – юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство в касационното производство.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:
членове: